

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIV.

Celovec, 7. aprila 1915.

Št. 28.

Podlistek.

Slovenski junaki.

„Slovenec“ je prejel s severnega bojišča o zadnjih junaških činah 17. pešpolka, ki je bil do vojne garniziran v Celovcu, opis, ki ga z ozirom na njegovo pomembnost ponatiskujemo v celoti. Poročilo pravi: Jako redko je najti v dnevnih listih poročila o junaških činah 17tih, kljub temu, da jih hrabri sinovi Kranjske v trdi borbi izvršujejo dan na dan. V prvi vrsti je doslej manjkalo časa in prilike za opise in treba se je bilo zadovoljiti s tem, da se številni junaški čini službeno pribijejo. Mnogoštevilni opisi o dogodkih pri drugih krdelih me vzpodbujajo, da tudi jaz kaj povem o vrlih 17tih v svrhu, da priobčite v svojem cenjenem listu.

Uvodoma naj naglasim, da se je naša divizija vedno uporabila ondi, kjer je bilo treba opravljati težko delo; tako tudi sedaj, ko velja razen sovražnika zmagovati tudi vse neprilike, ki jih prinaša ostra zima. Bolj nego kdaj prej zaslužijo vrli polki že v prejšnjih bojih pridobljeni pridevek „že-

lezen“, kajti železne volje in železne konstitucije je bilo treba, da so se zmagale neizmerne muke in napor.

Ležal je meter visok sneg, ko je bataljon podpolkovnika pl. Ventour opoldne odrinil na pot proti prelazni višini kota 1426. Brez poti in steze, ob ledenomrzlem vetru je bataljon po neizrekljivem trudu dospel na višino. Kljub utrujenosti so se takoj napravile snežne kočice in ute iz vej, da se vsaj za ostali del noči najde varstvo pred vremenskimi krutostmi. Ob jutranjem svitu se je začelo s kopanjem postojank, da se more sovražnik, ako bi se morda približal, dostojno sprejeti. Medtem je dospel na višino po neizrekljivih težavah tudi tren na tovnih živinčutih.

Iz malo koč je takorekoč kakor bi trenil nastala cela vas na kraju, kjer prej ob tem času nikdar ni bivalo človeško bitje. Vsled velikega mraza pač ni bilo mogoče zatisniti očesa, vendar pa se je moglo dati trudnim udom nekaj ur počitka.

Naslednji dan pa smo odrinili v dolino, sovražniku nasproti, ki je bil že naznanjen. Ob tej priliki bodi častno omenjeno izredno delo nekega poizvedovalnega oddelka pod poveljstvom rezervnega praporščaka Ladislava Fedinecz. Nikaka malen-

kost in po meter visokem snegu, brez potizgazitosti proti sovražniku in poizvedeti njegove postojanke in moč. Praporščak Fedinecz in dodeljenih mu 40 mož so nalogo sijajno izvršili. Za izvrstne poizvedovalne uspehe je bil praporščak Fedinecz, na višje povelje predlagan v visoko odlikovanje, mnogo mož njegovega oddelka pa v odlikovanje s hrabrostno svetinjo. Žal je bil praporščak Fedinecz, ki se je smatral že za neranljivega, po izpolnitvi svoje naloge ranjen v hrbet, k sreči sicer ne težko, a vendar znatno.

Naš nasprotnik je bil najprej en kozaški polk s takomenovano „kozaško baterijo“ s štirimi topovi.

Kozaki so zlodjevo dobri vojaki, žilavi, trdi, jako gibčni in v infanterijskem boju zelo vztrajni. Ne udajo se ne in jih je izredno težko ujeti.

Tako smo šli tedaj v trdem boju kos za kosom naprej, zelo počasi, ker od napadov v ozki dolini ni bilo pričakovati uspeha ter jih je bilo treba tedaj izvajati z obojestranskih višin. Izgube v bojih niso bile posebno velike, za kar gre hvala izvrstnemu vodstvu; toda sneg in mraz sta napravila v naših vrstah velike vrzeli;

izgub. Rusi se na vso moč trudijo, da zasedejo vrhove pogorja od Lupkova do Uzsoka in nas potisnejo nazaj na ogrske karpatske višine. Ta poizkus je bil dosedaj vedno izpodbit. V nasprotju s temi boji je na ozemlju Dukla-drage in Ondava-doline popoln mir.

Novi podmorski čolni.

Dunaj, 2. aprila. „Figaro“ poroča, da sta se v angleškem vodovju pojavila dva nova nemška podmorska čolna, ki sta veliko večja kakor dosedanji. Menda gre za čisto nov naravnost velikanski tip. Novi čolni vozijo s hitrostjo najmanj 20 vozlov.

Potopljen parnik.

London. (Kor. ur.) Reuterjev urad poroča: Parnik „Emma“ iz Havra je bil včeraj na višini Beachy-Head brez prejšnjega svavila torpediran od nekega podmorskega čolna. Ladja se je takoj potopila. Od posadke 19 mož jih je menda 17 utonilo.

Nemško poročilo.

Berolin, 2. aprila. Veliki glavni stan, 2. aprila 1915.

Zapadno bojišče.

Med rekama Maas in Mosel so se vršili hudi topovski boji.

Infanterijski boji pri in v Priesterwaldu so se nadaljevali in so trajali celo noč.

Zapadno od Priesterwalda se je francoski napad izjalovil vsled našega streljanja. S protinapadom smo prizadeli sovražniku hude izgube in ga vrgli nazaj na njegove stare postojanke. Le v lesu so Francozje še v dveh utrdbinah naše najsprednejše postojanke.

Vzhodno bojišče.

Položaj na vzhodni fronti je neizpremenjen.

Napad na Dardanele.

Atene, 2. aprila. Mornariški poveljnik pred Dardanelami je dobil povelje, da brez ozira na neugodno vreme takoj začne nadaljevati s primerno previdnostjo akcije zoper morsko ožino, kakor hitro dospejo naznanjeni dve vojni ladji.

Boji v Bukovini.

Budimpešta, 30. marca. (Cenz.) Iz Černovic se poroča: Iz Bukovine porinjena ruska armada se je ustavila med Nowosielico in Bojanom, da bi deloma tu, deloma pa pri nekoliko severneje ležečem Toporovcu in že ruskem ozemlju ležečem mestecu Kalinukowciah izvršila protinapad. V četrtek pričetni boj je dosegel svoj višek v petek. Sovražni napad pri Bojanu se je razbil ob velikih izgubah. Tu, v neposredni bližini rusko-romunske meje, se je posrečilo našim četam premagati levo rusko krilo. Eden ruskih polkov je imel posebno velike izgube. Zajeli smo tudi mnogoštevilne ujetnike. Zvečer je bil ujet poveljnik 172. ruskega polka z dvema častnikoma. Prepeljali so jih v Černovice. Pri Zaleszczykih boj še traja.

Budimpešta, 30. marca. (Cenz.) „Az Est“ poroča iz Černovic: Sovražnik je, da bi zavrnil naše naskoke v vzhodnem delu Bukovine, vrgel s konjenico osvežene čete na fronto, ki tvori z operacijsko smerjo naših proti Nowosielici napadajočih čet ozek in še vedno se zožujoč polukrog. Sovražnik skuša vedno zopet upogniti eno ali drugo naše krilo, toda vsak poizkus se izjalovlja ob velikih izgubah. V okolici Zaleszczykov so Rusi zgradili oporišča na način trdnjav, ki jih jim naše čete odvezemajo korak za korakom. Pri Nowosielici se je razvil artilerijski boj ob reki Prut.

Venizelos proti sedanji grški vladi.

Iz Aten poroča berolinski „Lokalanzeiger“ z dne 31. marca: Bivši ministrski predsednik Venizelos je v ponedeljek zvečer povabil svoje pristaše v svoje stanovanje ter imel nanje nagovor, v katerem je rekel med drugim: Presenečen sem radi priprav, ki jih je ukrenila policija ob mojem povratku v Atene. Ali sem hudodelec ali mož, ki je pet let vladal Grško in ki bo morda že jutri zopet imel državno krmilo v rokah?! Ako bi bil hotel, bi se bil lahko že davno dal proglasiti za diktatorja. Vprašam, ali še nadalje varujem taktnost, dočim drugi postopajo baš nasprotno. Protestiram odločno proti komunikeju sedanje vlade. Med vrstami namigava ta komunike, da sem jaz hotel odstraniti gotove nevarnosti, ki groze državi, in dati gotove kompenzacije. Izjavljam: Nihče ni prosil Grške za teritorialne kompenzacije, trojni sporazum je samo želel, naj Grška ne vztraja na stališču, da bi dosledno odklanjala vsako teritorialno koncesijo napram Srbiji in Bolgariji. Z eno divizijo in z vojno mornarico, ki sem jo hotel dati na razpolago trojnemu sporazumu, sem nameraval samo povečati posest Grške. Pravijo: Ako bi se naše brodoge udeležilo akcije proti Dardanelam, bi lahko danes objokovali izgubo marsikatero ladje. Jaz pa pravim: Država ne troši vsako leto trideset milijonov drahem samo v to, da bi se teh ladij ne moglo rabiti.

Vojno razporeženje na Japonskem.

Kodanj, 2. aprila. „Novoje Vremja“ poroča iz Tokio: Po došlih izjavah strank je pri volitvah dosežena večina v parlamentu, ki želi vojne s Kitajsko, narastla na 122 glasov. Obsedno stanje v Tokio in Osaka je zopet odpravljeno.

Italija.

Rim, 2. aprila: V sredo je zadobil veljavno zakon od 21. marca t. l., po katerem je po celi Italiji prepovedano razširjevanje vojaških poročil. Določbe zakona so bile razglašene z nabitimi lepaki po vseh mestih do najmanjših vasi.

Rusko brodoge.

Berlin, 31. marca. (Kor.) Wolffov urad poroča iz Carigrada: V Dardanelah ni znamenovati nobene izpremembe položaja.

Z bojišč.

Dunaj, 2. aprila. Uradno se poroča: 2. aprila 1915, opoldne:

Na fronti v vzhodnih Beskidih vlada nasplošno mir, ker so bili zadnje dni vsi ruski napadi krvavo odbiti.

V vzhodnih odsekih na karpatski fronti zraven, kjer napadajo močne ruske sile, se vrši boj.

Na državni meji med Prutom in Dnestrom so naše čete odbile močnejši ruski napad. 10—15 krat zaporedoma je sovražnik čez dan na več mestih bojne fronte napadel. Do večera je trajal boj. Nasprotnik je bil povsod z velikimi izgubami prisiljen, da se umakne in se je zlasti v najjužnejšem odseku umaknil v begu.

Na Poljskem in v zapadni Galiciji nobene izpremembe. Ponočni ruski napad ob spodnji Nidi se je izjalovil vsled najuspešnejšega streljanja naših postojank.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Ruska ofenziva zoper Turčijo.

Bukarešta, 2. aprila. (Cenz.) V Odesi se vršijo velike priprave za sprejem carja, ki misli v okraju Odesa nadzorovati tam koncentrirane (zbrane) čete. Koncentracija teh čet v Odesi je v zvezi z veliko ofenzivo, ki jo pripravljajo Rusi zoper Turčijo in katere se bodo udeležile čete na suhem in pomorske sile v Črnem morju.

Boji v Karpatih.

Budimpešta, 2. aprila. „Az Est“ poroča z bojišča v Karpatih: V komitatu (okraju) Saroš je preteklo noč razsajala strašna snežena vihra, ki je onemogočila vsako vojno operacijo. Dan je potekel mirno. Rusi so porabili ta čas za pokopavanje mrličev. Vodje sanitetnega oddelka pripovedujejo, da smo imeli v bojih zadnje dni malo

mnogi vojaki so žal ozebli, posebno na nogah.

Sijajno delo je izvršil major Pichler s svojim bataljonom, ki je v 50 urnem maršu v gorah sovražnika obšel, ga potem prijel od strani in za hrbtom in ga prisilil k begu v hudem infanterijskem ognju in ognju iz strojnih pušk. Sijajen uspeh z jako malimi izgubami in samo petimi omaganci na celi poti.

Drugo izredno delo je izvršil podpolkovnik pl. Ventour s svojim bataljonom. V 22 urnem trudapolnem prodiranju po gorah sedaj navzdol pa zopet navzgor, brez vsake poti, po gostih gozdovih, je prisilil sovražnika, da je zapustil svoje močne postojanke.

Kakšne muke in napore so morali tu prestati častniki in moštvo, se z besedami ne da povedati; toda vse se je z veseljem preneslo, ker smo napredovali in vsak dan priborili nove uspehe.

Tako smo šli proti izhodu doline, proti ravnini in po enomesečnem samostojnem operiranju smo imeli zopet dobiti stik z glavno našo vojsko, da potem z združenimi močmi stremo sovražnika.

Preden pa smo šli v splošni direkciji naprej, je bil polk dodeljen neki ad hoc

osnovani ojačeni brigadi, da po forsiranem maršu neki sosedni skupini, ki je bila v zelo težavnem položaju, pomore do ugodne odločitve. Bilo je zopet trdo, težko delo, a tudi lep in popoln uspeh. Komaj se je polk vrnil nazaj na našo staro potno črto, ga je čakala zopet posebna naloga.

Prvi bataljon pod poveljstvom stotnika Möbiusa so ponoči z vozovi prepeljali naprej, da bi ob jutranjem svitu zavzel neko važno višino in s tem olajšal in zavaroval prodiranje glavne sile. Spričo velike utrujenosti moštva je bilo treba vse eneržije častnikov, da se določeni cilj doseže. A posrečilo se je in s tem skrajnim naporom vseh sil, smo spravili Ruse v nam namenjeni težavni položaj. Glavna sila in z njo ostali del polka se je bližala na normalen način in takoj se je razvil ljut boj na celi črti. Prvi naval so morali zopet prestati 17ti, toda ob njihovi izkušeni stanovitnosti se je razbil prvi napad in mnogi Rusi so ga plačali z življenjem. Popoldne, sredi bojnega hrupa, nas je počastil s svojim obiskom Njeg. ekselencija general kavalerije baron pl. Marschall s svojim štabom, čegar vodstvu smo bili nekaj časa podrejeni. Jako vesel dogodek, ko smo prišli z našimi nemškimi orožnimi brati v tako neposreden

stik. Štiri ure je ostal visoki general v ognjeni črti in zasledoval posamezne faze boja, vedno zopet poudarjajoč, da moramo kljub trdostim in težavam naprej.

Ostali del polka je bil pod poveljstvom stotnika Žerjava poslan v drugo smer, da skupaj s 7. Bošnjaki in 9. lovci zavzame neki močno zaseden in žilavo branjen kraj.

Ko je ljuto, v temi in gozdu skrajno neprijetno streljanje pojenjalo, je hrvatsko domobranstvo nadomestilo bataljon stotnika Möbiusa, ki je odšel iz postojanke. Zbiranje je trajalo mnogo ur in šele proti četrti uri zjutraj smo mogli po brezkončni, popolnoma ravni gozdni preseki slediti bataljonu stotnika Žerjava. Temu se je bilo medtem posrečilo, da je zavzel majhen del dotičnega kraja, medtem ko napad Bošnjakov v morečem sovražnem ognju ni mogel nikamor naprej. Jutro se je jelo šele svitati, ko smo se v tesnem stiku z 9timi lovci razpostavili k napadu. Celokupna naša artiljerija je začela z različnih strani obstreljevati sovražne postojanke in pritiskati na ruske topove, ki so nas zelo nadlegovali. Nevzdržno kakor vihar so se naši vrgli naprej in bil je ponosen prizor, kako so vrli 17ti, ne ozirajoč se na ogenj, z blazno smelostjo vihrali proti Rusom. (Konec prih.)

Rusko brodovje je po svojem teatraličnem nastopu pred Bosporom izvršilo včeraj zopet enkrat napad na premogovnike pri Erekli. Oddanih je bilo okoli 2000 strelcev, pri čemer je bilo potopljenih 9 jadrnic in poškodovane 4 hiše. Človeških žrtev ni zaznamovati. Poiskušeni letalski napad v svrhu, da bi se preprečilo ekspe-diranje premoga, so obrežne baterije odbile. Ruske pomorske sile so se opoldne umaknile.

Dnevne novice in dopisi.

Preskrba z živili in vlada. Dunajski župan dr. Weisskirchner je imel zadnji čas več govorov, iz katerih se spozna, da ministrski predsednik in dunajski župan glede preskrbe z živili nista enakih nazorov. Weisskirchner je zelo ostro govoril proti vladi. Nato sta imela ministrski predsednik in dunajski župan razgovor v tej zadevi.

Rusinski begunci na Koroškem. Rusinska poslanca Quyszkiewicz in Levicki sta se pred nekaj dnevi mudila na Koroškem ter sta obiskala rusinske begunce v Labudski dolini. Ker so se begunci pritoževali, sta posredovala pri deželni vladi.

Bismarckova slavnost v Celovcu. Nemška družba v Celovcu namerava meseca aprila prirediti veliko Bismarckovo slavnost povodom stoletnice rojstva Bismarcka. Slavnostni govor bo imel vladni svetnik dr. F. G. Hann.

Zborovanje nemških radikalcev na Dunaju. Nemški listi poročajo, da se je dne 1. aprila vršila na Dunaju razširjena seja nemškoradikalnega vodstva v državi, ki se je razen veliko drugih članov iz provinc udeležil tudi dr. Angerer v Celovcu. Posvetovali so se v vseh političnih, nacionalnih in gospodarskih zadevah. Pri posvetovanju, pravi poročilo, se je pokazala odločna volja stranke, da se že sedaj dosežejo smeri bodoče nemškonacionalne politike. Soglasno se je odobrvala pri debati izprožena misel, podpirati vsa stremjenja, ki merijo za tem, da se z družijo nemške stranke na skupni podlagi glede po vojni pričakovane izpremembe razmer v Avstriji. Sprejeta je bila tudi resolucija.

Varčujte z žitom! Piše se nam: Krvavi boji se vršijo ob naših mejah. Naši vojaki se bore tam z junaštvom, kakršnega še svet ni videl in ga ne bo več videl. V tej sili mora sodelovati vse ljudstvo tudi z varčevanjem. Vojak ne potrebuje le streliva, on potrebuje tudi kruha, in država mora v prvi vrsti skrbeti, da dobiva vojaščina svoj kruh. Kako nas je vse v srca pretreslo, ko je prišla vest, da se je podal Premysl, ker ni imel več živil. Ali bi si ne moral očitati vsakdo, da je sokriv, ko bi ne varčevali in bi morali ustaviti vojno, v kateri se je prelilo že toliko krvi, ko bi zmanjkalo kruha, ako ne varčujemo in štedimo do skrajnosti. Zračunilo se je, da bomo izhajali, ali štediti se mora in do zdaj se še ni štedilo. Če v taki sili javne oblasti posežejo v zasebno življenje, mora ljudstvo uvidevati, da je to potrebno. Okrajna glavarstva bodo razposlala nov poziv k varčevanju, naj pokažejo kmetje ta razglas poslom, naj ga pribijejo na steno, da ga ljudje vedno zopet bero in ne bodo očitali kmetu, ako mora porabo moke omejiti. Misliti moramo tudi nase! Če varčujemo, tako bomo izhajali z živili do novine, če ne varčujemo zdaj, nam bo kruha zmanjkalo in lahko nastane lakota. Kaj pa potem? Javne oblasti nam potem kruha ne bodo mogle poskrbeti. Torej je poziv k varčevanju absolutno potreben. Stvar se mora vzeti in izvesti z vso resnobo, vendar z mirnim zaupanjem. Dežela je dobila zdaj že 700 vagonov koruze, (Pliberk 26 vagonov, Dobrlavas 15, Kapla 17, Velikovec 23 vag.). Do novine je pa še daleč, zato se mora zahtevati od tistih, ki imajo še kaj žita sami, da z njim varčujejo.

Vedno češče bodo začeli prihajati k občinam ljudje, ki sami nimajo ničesar, da se jim poskrbi moke in kruha. Okrajno glavarstvo bo pozvalo občine, oz. župane da poskrbe oni, ker glavarstva nimajo časa, baviti se z vsakim posamnikom.

Ker vlada naročuje, naj se pri akciji pritegnejo skladiščne zadrage, kakor imamo svojo v Sinčivasi, bo pametno, da občine pozovejo vse posestnike, ki imajo še zalog,

katere bi se moglo pritegniti, naj žito, ki ga imajo preveč, oddajo Zadrugi, katera bo občini poročala, koliko je prišlo iz njenega okoliša in potem občina ljudi, ki iščejo žita, lahko kar pošlje v Zadrugo, ki bo ljudem postregla, dokler bo iz dotične občine kaj na razpolaganje. Če bi posestniki ne pripeljali sami, jih opozarjamo, da bo oblast prišla po žito k njim, kar ljudem ne bi bilo ljubo in bi utegnili dovesti do raznih sitnosti. Zato naj bi ljudje sami dovažali Zadrugi, kakor v mirnem času; potem bo morebiti mogoče, izogniti se vsem rekvizicijam. Zadruga je seve pripravljena, storiti vse, da pri tej stvari pomaga in služi ljudem, ljudje morajo pa potem tudi uvideti, da je Zadruga njihova in ljudem potrebna občekoristna naprava.

Pismo s severnega bojišča. Dragi »Mir«! Preteklo je že skoraj osem mesecev, kar te nisem videl in nič slišal o tebi. Pa sem začel sempatja premišljevat, kako bi bilo mogoče tukaj v tujini priti do tebe. Tedaj pa trešči nekemu mojemu tovarišu misel v glavo, da bi si naročili kak slovenski list. Takoj sem pisal domov svojemu domačemu župniku, ki so hitro izpolnili to željo. Kar naenkrat, še nepričakovano jo primaha »Mir« sem v daljno Galicijo, kjer se porivamo že šest mesecev semintja. Razen mene je tukaj, kjer smo zdaj, še šest Slovencev, Spod. Štajercev, s katerimi se zelo dobro razumemo. Prestati smo morali že marsikaj, zgodilo se nam je tudi že slabo; že dvakrat so nam bili ruski medvedi za petami, pa smo jim srečno ušli, nakar so jo popihali zopet v svoj brlog. V mestecu, kjer smo zdaj že nad dva meseca, se nam ne godi ravno slabo. Kako nam bo pa še šlo, seveda ne vemo, pripravljani smo, če treba, tudi na najhujše. Imeli smo tudi lepo priložnost, da smo opravili svojo velikonočno dolžnost. Zahtevali smo slovenskega duhovnika, in tudi ta želja se nam je izpolnila. Poslan nam je bil iz Krakova slovenski vojaški duhovnik, spodnještajerski rojak, ki je bil zelo vesel, da je našel Slovence. Pogovorili smo se marsikaj in si pripovedovali svoje dogodke. Tukaj imamo zdaj prav prijetne čase, samo mrzel veter malo hudo brije. Drugače se nam že kaže spomlad. Samo dolgočasno je v tujem kraju. Podnevu smo v delavnici, ponoči pa na straži. Zdaj na spomlad nas čaka velika naloga. Dobili bomo vsak dan več dela, ker se bodo vsled vetra in toplote razsušili in polomili vozovi. Na stotine se jih bo vsak dan porušilo, in potem bomo morali noč in dan delati, kakor se je že dostikrat zgodilo. Pozimi smo mislili, da bomo velikonočne praznike obhajali v domačem kraju, pa nam je izpodletelo. Se jih bomo pa radovali tu pri črni kavi. Da bi nam dal Bog skoraj ljubi mir in zmago našemu orožju. Vse za vero, doč, cesarja! Vsem znancem in prijateljem voščimo vesele velikonočne praznike! Tone Kuriselo, kolar, Franc Gamse, kolar, Jožef Marko, kolar, Ferdinand Kramer, čevljar, Andrej Zafuta, sedlar, Jožef Kaiser, čevljar.

Kako se znajo vojskovati slovenski mladeniči. Iz bolnišnice v Mariboru nam poroča mladenič, bivši »Orel«, Tomo Malle, ta-le dogodek z bojišča: Bilo je 6. septembra, dan pred ono grozno bitko pri Grodeku, kjer leži toliko tisočev in tisočev junakov po onih poljih in travnikih, čakajoč večnega vstajenja.

Zjutraj zgodaj ob 5. uri pride četovodja in mi naznani, da bom moral z nekim nadporočnikom na daljno poizvedovalno patroljo. Jaz se hitro napravim, osedlam konja, in že smo jo drvili v lahnem diru proti našim prednjim redkim bojnim vrstam.

Ker je bila naša naloga prodreti čisto do ruskih redkih bojnih vrst na levem krilu, smo dobili v pomoč en oddelek lovcev od 20. lovskega bataljona z enim častnikom.

Pot nas je vodila skoz velik, lepo zaraščen gozd. Nihče ni mislil, da bo ravno v tem gozdu našlo toliko slovenskih junakov svojo smrt.

Šli smo, lovci spredaj v raztreseni vrsti, in mi zadaj drug za drugim po ozki stezi, ki se je vila med gozdom, pripravljani vsak trenutek na boj.

Konje pripravljene za vsak slučaj, s karabini v rokah smo jahali raztreseno drug za drugim. Za dolgim gozdom je bila ravnina (posekan les), poraščena z visoko travo.

Na desni od nas je ležala ruska prednja straža, zakopana na polju. Ni nas opazila, ker nas je ščitilo visoko grmovje.

Lovci so se plazili pred nami kot kače skozi visoko travo, in mi v razdalji skakali od grma za grm. Nazaj pride poročilo od lovcev: »sovražnik blizu, previdnost«.

Mene pošlje nadporočnik v varstvo na levo na neki grič z enim dragoncem. Pridem previdno gor, pa že žvižga sik, sik, na levi in desni. Na enem griču na desni me je opazila ruska redka bojna vrsta v daljavi 1000 korakov, in je začela streljati. A med tem so se drugi že priplazili z lovci čisto blizu ruskih vrst, častnik je napisal hitro poročilo in zaznamoval ruske postojanke na specialki, in začeli so se umikati spet nazaj. A že jih je opazila prva ruska redka bojna vrsta, ki je bila alarmirana od strelcev druge, ki je streljala na me, in od katere so bili drugi oddaljeni samo 30 korakov. Začeli so streljati, da je kar žvižgalo. A to naših ni ustrašilo. Odgovorili so s krepkim ognjem, naskočili vrsto in jo pognali v beg nazaj. A že so hitele druge močne čete od leve in desne na pomoč. Nevarnost je bila, da nas ne zajamejo.

Hitro smo se umaknili v gozd in tam počasi previdno proti našim postojankam, kamor smo se srečno vrnili.

Od naših je bil ranjen samo eden, četovodja od lovcev, a Rusov je padlo več kot 30 in imeli so več ranjenih, in mi smo našo nalogo dobro izvršili. Drugi dan potem se je takoj začel napad, in smo bili mi zmagovalci.

Odlikovani Slovenci. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda so dobili: četovodja 3. domobr. polka Avgust Skarlin ter štabni vodja Ivan Logar; računski podčastnik 1. vrste Josip Škerl, četovodje Anton Gižent, Mihael Turič, Mihael Pišljari, Peter Franko ter korporal Ivan Kambič 27. domobr. polka ter orožniška podstražmojstra Martin Mazak in

Karel Vrečko. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda so dobili: infanterista domobr. polka št. 4. Ignacij Sveti in Andrej Večnik, orožničar Tomaž Ježovnik; korporal Karel Marinšek in nadognjičar Rudolf Seljak 22. domobran. havbične divizije; štabni narednik Anton Merkun, orožničar Ludovik Iskra, četovodje Viljem Krajc, Vinko Marinče, Makso Fajdiga, Rudolf Babnik; korporali Karel Eržišnik, Vinko Terček, Alojzij Erjavec, Josip Mirtič, Anton Jeglič; poddesetnik Josip Šušteršič ter infanteristi J. Štebe, Ivan Slamič, Franc Guštin, Jakob Lavrič, Ivan Bevk, Jakob Čop, Valentin Česen, Josip Hočevar, Ivan Babnik, oficirski sluga Ivan Fanin in voditelj Anton Smrekar domobranskega polka št. 27.

Ogrsko zito. Ogrski ministrski predsednik grof Tisza se je pred nekaterimi dnevi mudil na Dunaju in ga je sprejel tudi cesar v avdienci. Z avstrijskimi ministri se je posvetoval o zalaganju z žitom in se je pri tej priložnosti izrazil, da bodo zaloge žita do prihodnje žetve zadostovale — ako žito do poznih varčevati. Ni treba dvomiti, pravi grof Tisza, da bo Ogrska zalagala tudi tostransko državno polovico, v kolikor ima odvišno žita.

Seznam izgub št. 146.

Kratice: m. = mrtev; v. j. = vojni ujetnik. Kjer ni pri imenu nobenega dostavka, je dotičnik ranjen.

Pehotni polk št. 7.

Moštvo:

Agad Josip, nad. rez.; Antonič Valentin, nad. rez.; Bachler Franc, nad. rez.; Bergant Franc, inf.; Borovnik Aleksander, nad. rez.; Bricman Franc, nad. rez.; Dobernig Karel, tit. korp.; Edlinger Franc, inf.; Egger Ivan, nad. rez.; Errat Franc, nad. rez.; Ferala Ivan, rez. korp.; Filzmaier Matija, nad. rez.; Fritzer Ivan, nad. rez.; Grabul Tomaž, nad. rez.; Gröblacher Rudolf, korp.; Gugg Martin, korp.; Hafner Filip, nad. rez.; Hafner Jožef, nad. rez.; Hedenik Lovrenc, nad. rez.; Holzer Valentin, nad. rez.; Hudl Mirko, nad. rez.; Jautzer Josip, nad. rez.; Jošt Mihajl, nad. rez.; Kaspurc Jakob, nad. rez.; Kleinberger Boštjan, korp.; Kofler Izidor, nad. rez.; Kogler Konrad, frajt.; Kribič Jakob, korp.; Kužnik Andrej, nad. rez.; Male Mihajl, nad. rez.; Mark Oton, nad. rez.; Markobič Bogumir, nad. rez.; Maurer Matija, frajt.; Merkač Anton, nad. rez.; Mešner Franc, nad. rez.; Michenthaler Jurij, nad. rez.; Müller Pavel, nad. rez. frajt.; Napečnik Mihael, nad. rez.; Nastran Mihajl, nad. rez.; Nesman Gašper, nad. rez.; Ogris Edvard, nad. rez.; Ostser Hubert, nad. rez.; Polaj Ernst, nad. rez.; Prisljan Matija, nad. rez.; Rajner Gregor, korp.; Rausch Konrad, nad. rez.; Riegel Franc, nad. rez.; Ruter Josip, nad. rez.; Sadnik Franc, nad. rez.; Sarnitz Franc, nad. rez.; Šorn Lovrenc, nad. rez.; Schrieffl Mihajl, nad. rez.; Seiler Matija, nad. rez.; Zajčnik Franc, korp.; Zima Jožef, nad. rez.; Skitek Stefan, nad. rez.; Škorjanc Ivan, nad. rez.; Starej Tomaž, nad. rez.; Steiner Simon, nad. rez.; Stoj Tomaž, nad. rez.; Stotz Aleks. nad. rez., pogrešan; Strimitzer Franc, nad. rez.; Tavčar Franc, korp.; Thaler Franc II. nad. rez.; Theuermann Matija, korp.; Tschuden Jurij, nad. rez.; Valesko Jakob, nad. rez.; Walles Franc, nad. rez. m.; Wiegele Valentin, nad. rez.; Writz Karel, nad. rez.; Wurzer Jurij, korp.; Wurzer Josip, nad. rez.; Zarfl Ivan, nad. rez.; Zigeuner Ivan, nad. rez.; Zöttel Franc, nad. rez. —

Lovski bataljon št. 8.

Častniki:

Klausner Ignacij, rez. poroč.

Moštvo:

Arhan Anton, lovec, m.; Bartner Jernej, četov.; Burger Engelbert, lovec; Dechler Rudolf, četov., m.; Eschbacher Rupert, lovec; Glanzer Herman, lovec, m.; Griesmaier Josip, lovec; Grilc Ivan, lovec; Hammerschmied Martin, lovec, Hribernik Simon, lovec; Kogl Gašper, lovec; Krajgher Dominik, lovec; Kunauer Alojz, lovec; Kuraš Mihajl, lovec; Lausegger Josip, lovec; Lušin Franc, lovec; Mahne Mihajl, lovec; Maier Roman, lovec; Malfia Ivan, ovec; Matačič Makso, lovec, m.; Miesbichler Josip, lovec; Paduwinig August, lovec; Pichler Josip, lovec; Pichler Josip, tit. četov.; Pichler Martin, lovec, m.; Probst Jakob, lovec, m.; Razungs Ivan, lovec; Rentenberger Ivan, lovec; Schleinzer Alojz, lovec; Schmiedel Anton, lovec, m.; Schwarz Anton, tit. četov., Seidnitzer Franc, lovec; Seif Feliks, lovec, m.; Tratar Jurij, lovec; Waldofer Stefan, lovec; Walter Tomaž, lovec; Winkler Pavel, lovec, m.; Zornik Andrej, lovec; Zafer Anton, lovec, m.

Razglas.

V kuratelni zadevi g. Antona Kraut p. d. Fera na Bistrici, o katerem ni ne duha ne sluha iz vojne, se na predlog kuratorja vrši

dne 19. aprila 1915 ob 10. uri dopoldne na licu mesta

na Bistrici **prostovoljna dražba**, 12 glav živine, 3 konjev, 5 ovac mater in 20 drugih ovac, 25 svinj in nekaj zaloge krme. Ponudbe pod cenilno (izključno) ceno se ne bo sprejelo, najvišje ponudbe za živino, ki se mora takoj odgnati, se morajo takoj za krmo, ki se mora spraviti v stran v 8 dneh, v teku treh dni po tehtanju, ki se izvrši na stroške dražbitelja, v gotovini izplačati. Jamstva ni ne za živino ne za zalogo.

C. kr. okrajno sodišče Pliberk

odd. I. dne 31. marca 1915.

Czerny.

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Tržne cene v Celovcu

1. aprila 1915 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)		
	od	do	K	v	
	K	v	K	v	
Pšenica					
Rž					
Ječmen					
Ajda					
Oves					
Proso					
Pšeno					
Turščica					
Leča					
Fižola, rdeča					
Repica (krompir)					
Deteljno seme					
Seno, sladko	7	80	9	—	
„ kisló	6	—	7	80	
Slama	6	—	7	20	
Zelnate glave po 100 kos.	—	—	—	—	
Repa, ena vreča	—	—	—	—	
Mleko, 1 liter	—	28	—	30	
Smetana, 1 „	—	60	1	20	
Maslo (goveje) . . . . . 1 kg	3	40	3	80	
Sur. maslo (putar), 1 „	3	—	4	20	
Slanina (špeh), pov. 1 „	3	20	4	20	
„ sur. 1 „	3	10	3	70	
Svinjska mast . . . . . 1 „	3	80	4	80	
Jajca, 1 par	—	18	—	20	
Piščeta, 1 par	3	20	3	80	
Race	—	—	—	—	
Kopuni, 1 par	—	—	—	—	
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	20	3	50	
30 „ „ mehka, 1 „	3	—	3	20	
Zivina	Počrez	100 kilogr.		Prignalo	Prodalo
	od do	od do	od do		
	v kronah				
Konji					
Biki					
Voll, pitani	—	—	170	—	9
„ za vožnjo	—	—	—	—	—
Junci	—	—	—	—	—
Krave	340	450	94	—	9
Telice	—	—	—	—	—
Svinje, pitane	—	—	—	290	5
Praseta, plemena	24	38	—	—	30
Ovce	—	—	—	—	—
Koze	—	—	—	—	—

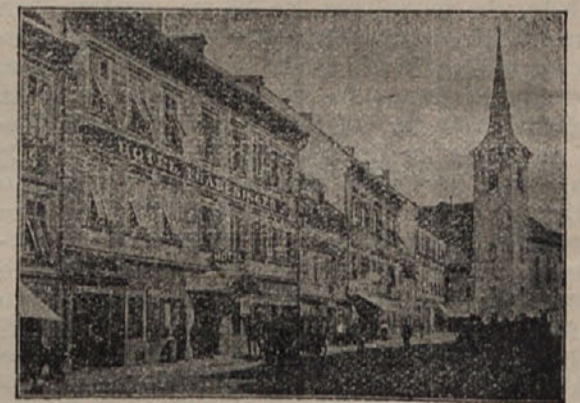
Edino slovensko narodno trgovsko-obrtno podjetje

Hotel Trabesinger

v Celovcu, Velikooška cesta št. 5.

Podpisano vodstvo hotela Trabesinger se v ljudo priporoča vsem velenjenim slovenskim in slovanskim gostom-potnikom, ki prenočujejo ali za več časa ostanejo v Celovcu. V hotelu se dobe lepe, snažne sobe po primerni ceni; nudi se izborna kuhinja in zajamčeno pristna in dobra vina iz Slovenskih goric. Gostom-abstinentom se postreza z raznimi brezalkoholnimi pijačami. Na razpolago je tudi kegljišče poleg senčnatega vrta, pozimi toplo zakurjeno. V hotelu Trabesinger dobite vsak dan, posebno pa ob sredah zvečer, prijetno slovensko družbo. Slovenski potniki in rodoljubi, slovenski romarji, ustavljajte se samo v edini slovenski gostilni »Hotel Trabesinger« v Celovcu, kjer boste vedno dobro postreženi. — Za mnogobrojen obisk se priporoča

vodstvo hotela Trabesinger.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.